

tillade mig at bemærke, at jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at det af Udvalget stillede Endringsforslag under Nr. 3 blev vedtaget. Naar det bliver vedtaget, vil der i Slutningen af det Stykke af § 2, der bliver tilbage, være fuldkommen god Mening, saaledes at det meget godt kan træde istedet for en fuldstændig Paragraph. Jeg tillader mig at bemærke dette ogsaa med Hensyn til, hvad den ærede Landstingsmand foran mig (Strøm) anførte angaaende dette Punkt. Forsaavidt den samme ærede Landstingsmand har fundet ubegrundet, hvad jeg anførte som overeensstemmende med Kirkens historiske Udvikling, han kan have Ret, at det ikke kan anvendes paa den lutheriske Kirkes historiske Oprindelse; jeg har tænkt paa den christne Kirke. Naar jeg dernæst har nævnt protestantiske Begreber, har jeg meent lutheriske Begreber, og jeg har navnlig tænkt paa Udtryk, der findes i et af vor Kirkes Besejndelseskrifter, den augsburgske Confession. Det har været mig hjært at høre, at den ærede anden Landstingsmand for 8de Breeds (Carlson) har kunnet tiltræde mit Forslag. Han har vistnok gjort det paa en Maade, der synes noget ironisk; men jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad han vistnok har overseet, at det Forhold, Præsten kommer til at staae i til Menighedsraadet, vil give ham Leilighed til at indvirke paa dets Medlemmer saaledes, at han vil kunne danne dem til værdige Medhjælpere i den indre Missions Tjeneste, og jeg formoder, at dette er i Overeensstemmelse med Lovforslagets Formaal.

F. Nielsen: Det er umægtelig meget betydelige Indsigelser, der ere gjorte imod den Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet, at Menighedsraad ikke skulle kunne oprettes, uden naar Præsten og Menigheden ere enige derom. Skjøndt allerede andre af Udvalgets Medlemmer have søgt at imødegaae disse Indsigelser, skal jeg dog ogsaa vove at forsøge derpaa, just fordi jeg erkjender Indsigelsernes store Betydning. Grunden til Udvalgets Forslag er den, at man ønskede, at der skulde være en fuldstændig Frivillighed med Hensyn til Menighedsraads Oprettelse, fuldstændig Frivillighed fra begge de Sider, hvorpaa der her kan være

Tale, saavel fra Præstens som fra Menighedens Side. Det er bekendt, at mangfoldige Præster med stor Frygt betragte dette Lovforslag og troe, at Menighedsraads Oprettelse vil være saare skadelig for deres Virksomhed og for den hele Folketirke. Dersom nu Lovforslaget udkommer saaledes, at Præsterne kunne tvinges til at modtage Menighedsraad, saa vil Misstemningen i hele Præstestanden blive endnu stærkere, end den er, og jeg troer ikke, at Menighedsraadene ville kunne trives og gjøre nogen sand Nytte; naar ikke Præstestanden, som den, der har at føre disse Menighedsraads Virksomhed an og ret egentlig føre dem ind i Livet, gjør det med god Fortrosthed, gjør det med Velvillie. At indføre dem mod Præstens Villie, vil efter min Mening være meget lidet ønskeligt, og vilde ogsaa paralyserere Menighedsraadenes Virksomhed, da Præsten jo selv skal være deres Formand; og naar den, der skal være Formand for Menighedsraadet, betragter det som fordærveligt, saa vil hans tvungne Formandskab laamne dets Virksomhed. Vi have meent, at naar Præsten ikke var villig til at give sit Samtykke til Menighedsraadets Oprettelse, skjøndt det ønskedes af Menigheden, da skulde Biskoppen træde til og mægle. Biskoppen er jo Stiftets Tilshynsmand saavel for Præsterne som for Menighederne; han skal antage sig begges Tare, og er vel egnet til at bedømme de Grunde, hvorpaa baade Præstens og Menighedens Ønsker i saa Henseende ere støttede. Jeg troer derfor, at det med stor Føie kan overlades til Biskoppen at søge Enighed tilveiebragt ved sin Mægling. Af Kongeriget 7 Bisper have de 6 erklæret sig for Menighedsraad, og man maa altsaa troe, at der fra deres Side vil gjøres alt Muligt, for at de kunne blive indførte. Om det mulig skulde stille sig anderledes i et enkelt Stift, vilde det just give Anledning til i større Forhold at kunne sammenligne, hvor det kirkelige Liv bedst vilde udvikle sig, enten i de Stifter, hvor Menighedsraad oprettes, eller i det, hvor de ikke oprettes; Sagen er jo dog ikke saa præferende, at det gjerne kan tage længere Tid med denne Institutions Indførelse overalt. Da man nu ønskede, at ingen Tvang skulde være tilstede i saa Henseende, forstod det sig af sig selv, at